

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIAT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIEŁSKO ŚL, Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BRZEŚĆ n. B., Puławskiego 1; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblińska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4, tel. 287; TARNÓW, Zabielska 7; TARNOPOL, Pasaż Adlera 8, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 105. Obwieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 kwietnia 1933 r. o wydzieleniu m. Zgierza w powiecie łódzkim, województwie łódzkim, z łódzkiego powiatowego związku komunalnego.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1933 r. o pozwoleniach na broń do użytku osobistego oraz o nabywaniu i pozbywaniu się tej broni. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 marca 1933 r. Nr. 22, poz. 179).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—o—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—o—

105.

OBWIESZCZENIE Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 kwietnia 1933 r.

o wydzieleniu m. Zgierza w powiecie łódzkim, województwie łódzkim, z łódzkiego powiatowego związku komunalnego.

Na zasadzie art. 3 dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o tymczasowej ordynacji powiatowej dla obszarów Polski byłego zaboru rosyjskiego (Dz. Pr. P. P. Nr. 13, poz. 141) — m. Zgierz w powiecie łódzkim, województwie łódzkim, jako liczące ponad 25.000 mieszkańców — stanowi od dnia 1 kwietnia 1933 r. pod względem administracji samorządowej — samodzielny powiat miejski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Bronisław Pieracki.

—o—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 marca 1933 r.

o pozwoleniach na broń do użytku osobistego oraz o nabywaniu i pozbywaniu się tej broni.

Na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 29 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. — Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807) zarządza się, co następuje:

I. Pozwolenia na broń.

§ 1. 1. Na prawo posiadania lub posiadania i noszenia broni należy uzyskać pozwolenie według wzoru, ustalonego w załączniku Nr. 1 do niniejszego rozporządzenia.

2. Na prawo posiadania zbioru broni w celach muzealnych, naukowych lub pamiątkowych należy uzyskać pozwolenie według wzoru, ustalonego w załączniku Nr. 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Pozwolenie na prawo posiadania broni uprawnia do posiadania broni, wymienionej w tem pozwoleniu, w obrębie mieszkania tej osoby, której pozwolenie zostało wydane, albo w obrębie innego lokalu, o ile jest on oznaczony w pozwoleniu.

§ 3. 1. Pozwolenie na prawo posiadania i noszenia broni uprawnia do posiadania i noszenia broni, wymienionej w tem pozwoleniu, wszędzie, gdzie nie jest to prawnie zabronione.

2. Podczas noszenia broni poza obrębem swego mieszkania osoba uprawniona winna pozwolenie na broń posiadać przy sobie.

§ 4. Pozwolenie na posiadanie zbioru broni (§ 1 ust. 2) uprawnia jedynie do posiadania i przechowywania określonej broni w pomieszczeniach, oznaczonych w tem pozwoleniu.

§ 5. 1. Imienne pozwolenie na broń winno być zaopatrzone we własnoręczny podpis osoby uprawnionej.

2. Pozwolenie na okaziciela winno być zaopatrzone w pieczęć urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub organizacji, której zostało wydane, oraz we własnoręczny podpis osoby, uprawnionej do występowania w imieniu tego urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub organizacji.

3. Pozwolenia na broń, nie odpowiadające postanowieniom ust. 1 i 2 niniejszego paragrafu, są nieważne.

§ 6. Pozwolenie na broń należy okazywać na każde żądanie władz bezpieczeństwa oraz organów policji państwowej, żandarmerji i ochrony granic.

§ 7. 1. Pozwolenie wydaje się z ważnością na okres, nie przekraczający lat trzech.

2. Termin ważności pozwolenia może być przedłużany na okres, nie przekraczający każdorazowo lat trzech.

3. Pozwolenia na posiadanie zbioru broni mogą być wydawane do odwołania.

§ 8. Prośbę o przedłużenie terminu ważności pozwolenia osoba uprawniona winna wnieść do właściwej ze względu na miejsce swego zamieszkania powiatowej władzy administracji ogólnej przed upływem terminu ważności pozwolenia.

§ 9. Osoby, które nie zamierzają ubiegać się o przedłużenie terminu ważności pozwolenia na broń, winny pozbyć się posiadanej broni, amunicji i prochu strzelniczego przed upływem tego terminu.

§ 10. W razie kradzieży lub zagubienia broni, osoba, której pozwolenie na tę broń zostało wydane, winna w ciągu 14 dni powiadomić o tem właściwą ze względu na miejsce swego zamieszkania powiatową władzę administracji ogólnej.

§ 11. Osoba, w której posiadanie przeszła broń wskutek śmierci lub zaginięcia osoby, posiadającej na nią pozwolenie, winna w ciągu 14 dni od dnia przejęcia tej broni pozbyć się jej lub wnieść prośbę do właściwej władzy administracji ogólnej o wydanie jej pozwolenia na broń (§ 1).

II. Nabywanie i pozbywanie broni.

§ 12. 1. Broń w celach osobistych wolno nabywać jedynie na zasadzie:

a) poleceń na broń (§ 1 ust. 1), o ile zawierają one osobne karty, uprawniające do nabycia broni,

b) poleceń na posiadanie zbioru broni (§ 1 ust. 2), o ile uprawniają one do nabywania broni.

2. Postanowienie powyższe nie odnosi się do nabywania broni przez sprowadzenie lub przywiezienie jej na obszar Rzeczypospolitej na zasadzie pozwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej albo zaświadczenia, wydanego przez placówkę konsularną Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą.

§ 13. 1. Wolno nabywać broń tylko tego rodzaju i w takiej ilości, jaka jest oznaczona w po-

zwoleniu na broń na kartkach, uprawniających do nabycia broni, lub w pozwoleniu na posiadanie zbioru broni.

2. Pozwolenie na posiadanie zbioru broni (§ 1 ust. 2) może uprawniać do nabywania broni bez ograniczeń, zarówno co do ilości, jak i rodzaju.

§ 14. Nabywać broń na zasadzie pozwolenia na okaziciela może jedynie osoba:

a) uprawniona do występowania w imieniu urzędu, instytucji, przedsiębiorstwa lub organizacji, której pozwolenie zostało wydane, albo

b) posiadająca specjalne upoważnienie na piśmie, wydane przez osobę, wymienioną w punkcie a).

§ 15. 1. Przy nabywaniu broni na zasadzie pozwolenia na broń (§ 1 ust. 1) należy wypełnić kartę, uprawniającą do nabycia danej broni, oraz wpisać nabytą broń do pozwolenia.

2. Fakt i data pozbycia się, względnie nabycia określonej broni winny być stwierdzone własnoręcznym podpisem przez osobę pozbywającą się broni — w pozwoleniu, a przez osobę nabywającą broń — na karcie (ust. 1). Osoby, wymienione w § 14 pkt. a), winny ponadto oznaczyć na karcie stanowisko, jakie w uprawnionym urzędzie, instytucji, przedsiębiorstwie lub organizacji zajmują.

3. Kartę, zaopatrzoną w podpis nabywcy, należy oddać osobie pozbywającej się broni. Osoby, wymienione w § 14 pkt. b), winny oddać ponadto posiadane upoważnienie do nabycia broni.

§ 16. Przy nabywaniu broni na zasadzie pozwolenia na posiadanie zbioru broni (§ 1 ust. 2) należy wpisać nabytą broń do pozwolenia, osoba zaś pozbywająca się broni winna stwierdzić własnoręcznym podpisem fakt i datę pozbycia się tej broni.

§ 17. 1. Pozbywać się broni, posiadanej do użytku osobistego, na rzecz osób, wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt. a) lub b) prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807), wolno jedynie po otrzymaniu od tych osób zaświadczenia ich bezpośredniej władzy przełożonej, upoważniającego do nabycia takiej broni.

2. Postanowienie powyższe nie dotyczy pozbywania się broni, nie należącej do przepisowego uzbrojenia tych osób. Przy pozbywaniu takiej broni mają zastosowanie odnośne postanowienia niniejszego rozdziału.

§ 18. Osobie, pozbywającej się broni, nie wolno oddać tej broni nabywcy przed dopełnieniem czynności, określonych w §§ 15, 16 względnie 17.

§ 19. W razie pozbycia się broni, posiadanej do użytku osobistego, osoba, która pozbyła się broni, winna otrzymaną od nabywcy kartę oraz upoważnienie (§ 15 ust. 3), albo zaświadczenie (§ 17) złożyć właściwej ze względu na miejsce swego zamieszkania powiatowej władzy administracji ogólnej najpóźniej w 14 dni od dnia pozbycia się broni.

§ 20. Wszelkie wpisy w pozwoleniach na broń i w kartach, uprawniających do nabycia broni, winny być dokonywane atramentem lub ołówkiem atramentowym czytelnie i dokładnie.

§ 21. Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do pozbywania się broni, posiadanej do użytku osobistego, osobom, posiadającym pozwolenie na handel taką bronią, o ile nabywają one tę broń w celach handlowych.

§ 22. Broń myśliwska wolno odstępować bez dopełnienia czynności, określonych w niniejszym rozdziale, osobom posiadającym pozwolenie na prawo posiadania i noszenia jakiejkolwiek broni myśliwskiej, jednakże tylko na czas polowania u osoby lub z osobą, która broń tę odstąpiła.

III. Przepisy specjalne i końcowe.

§ 23. Wolno nabywać, posiadać i nosić bez pozwolenia, określonego w art. 18 ust. 1 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 807):